

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้คนประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงไป ในการพัฒนาคนให้สมบูรณ์หมายถึง การมีชีวิตที่สมบูรณ์ทั้งระบบสมอง ระบบร่างกายและระบบจิตวิญญาณ เพื่อให้มีความสมดุลทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย ปัญญา และสังคมที่ประสานกลมเกลียวจนเกิดภาวะที่พอดี สามารถดำรงอยู่และดำเนินไปด้วยดี (พระธรรมปิฎก . 2540 : 8) นอกจากนี้ การศึกษายังเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และจิตวิญญาณ เป็นบุคคลที่มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาเพื่อให้ได้มาตรฐานและมีความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลและสังคมนั้น จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ดังพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช พระราชทานแก่ครูใหญ่โรงเรียนและนักเรียนที่ได้รับพระราชทานรางวัล เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2518 ความว่า “เจตนาของการศึกษานั้น กล่าวโดยสรุปคือ การวางรากฐานที่ดีที่ถูกต้องในตัวบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และความรู้ทั้งปวง สำคัญที่สุดคือ รากฐานด้านความรู้จักรับผิดชอบชั่วดี รู้จักตัดสินใจตามทางที่ถูก ที่เป็นธรรม ที่สร้างสรรค์ ผู้จัดการศึกษาต้องคำนึงงานให้ได้ประโยชน์พร้อมดังนี้จึงเรียกว่าปฏิบัติการถูกต้องครบถ้วน เป็นนักรักศึกษาแท้...”

(เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2543 : 30)

ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาคนและระบบที่เป็นคู่ขนานกัน ไปนั่นคือ การพัฒนาคนให้เต็มศักยภาพให้สามารถเป็นผู้ที่มีปัญญาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อมและในขณะเดียวกันก็สร้างระบบ การเมือง สังคมเศรษฐกิจให้เอื้อต่อกันด้วย (ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์. 2540 : 7-8) โดยให้ครูได้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ แสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ให้มีความฉับไวและทันเหตุการณ์ต่อข่าวสารข้อมูล หมั่นพัฒนาวิสัยทัศน์ด้วยการไปศึกษาดูงาน เข้าร่วมกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกระบบราชการ รวมถึงเข้าร่วมประชุม สัมมนา (ธรรมบุญ วิสัยจร. 2539 : 18) ทั้งนี้เพราะครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและเป็น

ความคาดหวังของสังคมทุกยุคทุกสมัย “เด็กหรือผู้เรียนจะดีมีคุณภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับครูเป็นสำคัญ...” ดังนั้นครูจึงต้องเป็นผู้ที่มีคุณภาพหรือเป็นครูมืออาชีพจึงจะสามารถปฏิบัติภารกิจหน้าที่ให้สนองต่อความต้องการของผู้เรียนและความคาดหวังของสังคมได้ การพัฒนาครูให้มีคุณภาพมาตรฐานจึงมีความสำคัญยิ่ง และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาครูให้มีคุณภาพเข้าสู่ครูมืออาชีพได้ (กรมสามัญศึกษา. 2540 : 69) นอกจากนี้แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนโดยผ่านกระบวนการศึกษาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณลักษณะคิดกว้าง มองไกล ใฝ่ดี มีทักษะสำหรับโลกยุคโลกาภิวัตน์ และได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้บุคลากรมีศักยภาพสูงสุดในการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีวิสัยทัศน์ กว้างไกลในการแสวงหาความรู้เทคนิค วิธีการ ทักษะกระบวนการทางภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี สารสนเทศใหม่ ๆ รวมทั้งทักษะการทำงาน และการจัดการ ซึ่งส่งผลต่อการจัดการศึกษาอันจะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูที่ได้มาตรฐานทัดเทียมกับสังคมโลกต่อไป (กรมสามัญศึกษา. 2539 : 207)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประเทศไทยกำลังก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 พร้อม ๆ กับสถานการณ์ต่างๆ ของโลกที่ผันแปรไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งล้วนมีผลกระทบต่อพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดกว้าง พร้อมทั้งจะยอมรับสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากภายนอกมาปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของตน แต่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ที่นำภาคภูมิใจ รวมทั้งวัฒนธรรมอันดีงามควบคู่ไปกับการพัฒนาให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ ด้วยเหตุนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้รองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยมีจุดเน้นในการพัฒนาศักยภาพของคนเป็นสำคัญ(กรมสามัญศึกษา. 2539 : 8)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 1 มาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยได้กำหนดแนวทางไว้อย่างครอบคลุมและครบถ้วนตั้งแต่การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการผลิตครู การยกฐานะวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงที่ได้มาตรฐานโดยกำหนดให้ครูต้องมีใบประกอบวิชาชีพ การจัดให้มีองค์กรและเครือข่ายเพื่อพัฒนาและส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นครูมืออาชีพ (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 49) ในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ได้กำหนด

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะครูให้เป็นผู้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้นก็ตาม แต่ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ก็ยังใช้วิธีการสอนแบบเก่า ๆ ตามที่เคยปฏิบัติกันมา อาทิเช่น วิธีการสอน การเขียนแผนการสอน การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น (กรมสามัญศึกษา. 2544 : 10)

หมวด 7 มาตรา 52 กล่าวว่าให้มีระบบ กระบวนการผลิตครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง และมาตรา 53 ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ดังนั้นในการส่งเสริมและพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ ผู้บริหารมืออาชีพนั้นจะต้องมีมาตรฐานที่มีคุณภาพ จรรยาบรรณของวิชาชีพเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ครูจำเป็นต้องใช้องค์ความรู้ในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ อย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสติปัญญา ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมประสบการณ์ให้ตนเองอยู่เสมอ (เริงชัย จงพิพัฒนสุข. 2546 : 84)

การพัฒนาครูให้ปฏิบัติงานเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู 12 มาตรฐานตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู เพื่อให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องซึ่งที่ผ่านมาครูในจังหวัดร้อยเอ็ดส่วนมากยังจัดการเรียนการสอนแบบเก่า สอนแบบบรรยาย ไม่จัดทำแผนการสอน ไม่ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย หรือใช้ไม่ครบถ้วนตามกิจกรรมการสอนที่กำหนดตามหลักสูตร คู่มือครู และแผนการสอนที่กำหนด การสอนโดยเน้นครูเป็นสำคัญไม่ได้เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่โรงเรียนกำหนด ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จำเป็นอย่างยิ่งที่จะได้พัฒนาให้ครูเป็นครูสายพันธุ์ใหม่ เป็นครูมืออาชีพ พร้อมทั้งจะได้รับการประเมินเป็นครูเครือข่าย ครูแกนนำ ครูต้นแบบ ครูแห่งชาติ หรือทำผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดตำแหน่งเป็น อาจารย์ 3 ต่อไป ซึ่งกรอบดังกล่าวถือว่าเป็นหัวใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเพื่อนครูต่อไป (สุวิทย์ งามสนิท . 2546 : สัมภาษณ์)

โสภณ สุยะศรี (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมของครูผู้สอนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลยพบว่า มีพฤติกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ.2536 อยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของครู ที่มีอายุราชการต่างกัน โดยรวมพบว่า มีพฤติกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีพฤติกรรมในเรื่องการจัดทำเอกสาร และคู่มือในรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ เรื่องเผยแพร่เทคนิคการสอนใหม่ ๆ ตลอดจนผลงาน และเรื่องการสนับสนุนองค์กรวิชาชีพครูแตกต่างกัน และวิลาวัลย์ พรหมโส (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย พฤติกรรมของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ.2537 พบ ครูผู้สอนกลุ่มอายุ 25-39 ปี มีพฤติกรรมแตกต่าง จากครูผู้สอนกลุ่มอายุ 40 ปี ขึ้นไป ดังนั้นในการปฏิบัติงานของครูโดยทั่วไป จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานและวิธีการซึ่งครูที่คั้นนั้นต้องเป็นผู้ ที่มีสมรรถภาพในการปฏิบัติในหน้าที่ครู ได้เป็นอย่างดี จากผลการวิจัยค้นคว้าจะเห็นว่า อายุและเพศมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานของครู นอกนั้นยังพบว่าโดยทั่วไปแล้วเพศหญิงตามประเพณีของไทยมักเป็นฝ่ายที่ต้องรับภาระด้านครอบครัวจึงอาจทำให้มีเวลาในการพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูน้อยกว่าเพศชาย ในด้านอายุก็พบว่าข้าราชการที่ทำงานมานานจะเป็นผู้ที่เกิดความเหนื่อยหน่ายยิ่งอายุย่างเข้าใกล้เกษียณอายุราชการความกระตือรือร้นก็น้อยลงตามลำดับซึ่งแตกต่างกับผู้มีอายุน้อยน่าจะเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นมากกว่า

จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูผู้สอน โรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เพื่อประเมินคุณภาพของครูกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกระทรวงศึกษาธิการและให้ครูได้พัฒนาตนเอง พัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูผู้สอน โรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 4 โดยภาพรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครู ผู้สอนโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามเพศและอายุโดยภาพรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2544 มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย 12 มาตรฐาน(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2544 : 30-57) ดังนี้

1. ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ
2. ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่เกิดกับผู้เรียน
3. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ
4. พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
5. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน
7. รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ
8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน
9. ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์
10. ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน
11. แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
12. สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

สมมติฐานการวิจัย

1. การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูผู้สอน โรงเรียนที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 4 ที่มีเพศและอายุอยู่ในระดับมากที่สุดโดยภาพรวมและรายด้าน
2. การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูผู้สอน โรงเรียนที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 4 ที่มีเพศต่างกันจะมีระดับการปฏิบัติงานแตกต่างกันทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน
3. การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูผู้สอน โรงเรียนที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 4 ที่มีอายุต่างกันจะมีระดับการปฏิบัติงานแตกต่างกันทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 2,625 คน

2. กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แบ่งเป็นเพศชายอายุต่ำกว่า 40 ปีจำนวน 67 คนและอายุ 40 ปีขึ้นไปจำนวน 55 คน รวม 122 คนและเพศหญิงอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 70 คนและอายุ 40 ปีขึ้นไปจำนวน 71 คน รวม 141 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 263 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ครูผู้สอนแยกตามสถานภาพ ดังนี้

3.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

3.1.2 อายุ

- 1) ต่ำกว่า 40 ปี
- 2) 40 ปีขึ้นไป



3.2. ตัวแปรตาม คือ ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ.2544 ของครูผู้สอนโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 12 มาตรฐาน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2544 : 30-57) มีดังนี้

- 3.2.1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ
- 3.2.2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่เกิดกับผู้เรียน
- 3.2.3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ
- 3.2.4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
- 3.2.5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- 3.2.6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน
- 3.2.7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ
- 3.2.8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน
- 3.2.9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์
- 3.2.10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน
- 3.2.11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
- 3.2.12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

นิตยาสัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ได้นิตยาสัพท์เฉพาะ ดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 4 จำแนกเป็นเพศชาย หญิง อายุต่ำกว่า 40 ปีและอายุ 40 ปีขึ้นไป
2. โรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 4 หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดทุกเขตพื้นที่การศึกษา
3. จรรยาบรรณครู หมายถึง ข้อกำหนดที่ให้ครูและผู้บริหารตระหนักถึงภาระหน้าที่ของตนเองต่อสังคม เป็นแนวทางการปฏิบัติและพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพครู
4. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2544 ที่คุรุสภากำหนด จำนวน 12 มาตรฐาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1. เป็นข้อเสนอแนะให้ผู้บริหาร โรงเรียนใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติงานของครูผู้สอนให้ได้ตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครู
2. เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ใน โรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดทุกเขตพื้นที่การศึกษา